

Burgemeester Lieve en wat er volgde

Over u, maar wel zonder u. Dat was, alle goede bedoelingen ten spijt, de houding van de Stichting Orvelte die in 1968 werd opgericht. Voorzitter was burgemeester Louis Lieve. Vanaf het begin ontstaan innige banden tussen de stichting en het gemeentebestuur. Een vermenging van functies die vanaf de jaren zeventig leidde tot irritaties en aanvaringen. Tegenhanger werd, vanaf 1973, de Vereniging Algemeen Belang Orvelte, de spreekbuis van de bevolking.

Tegelijkertijd groeiden de financiële problemen. Miljoenen guldens subsidie werden binnen gehengeld voor de aankoop en restauratie van panden, maar de exploitatie lag op het bordje van de gemeente Westerbork. Waar rijk en provincie tot dan toe afzijdig bleven, was de maat vol voor de gemeenteraad. Rond 1980 verdwijnt Lieve van het toneel; het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk neemt de schulden voor zijn rekening.

Maar Orvelte blijft een wespennest. Het dorp wordt een synoniem voor

bestuurlijke en financiële problemen. Regelmatig slaat de vlam in de pan. De ondernemers, in 1991 verenigd in Handelsvereniging Orvelte, steigeren. Parkeer- en tolkaarten – inkomsten die de Stichting Orvelte hard nodig heeft – doen afbreuk aan hun belangen. Vanaf 1998 draait de provincie de subsidiekraan dicht.

Toch klaart de lucht weer op. De stichting Het Drentse Landschap krijgt ‘het eervolle verzoek’ een rol te spelen. Directeur Eric van der Bilt: „Orvelte is een unieke plek in Drenthe. Voor de Drentse cultuurhistorie en als recreatieobject.” Het Drentse Landschap (met hulp van de Postcode Loterij) waagt de stap en neemt alle 64 objecten over van de Stichting Orvelte.

„Wij zijn alleen de huisbaas”, verduidelijkt Van der Bilt. De exploitatie ligt geheel in handen van de ondernemers. „Wij innen de huur en de opbrengst steken wij in het onderhoud van de monumenten de omgeving. Wat er in het dorp gebeurt, laten we volledig aan het dorp over.”